

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 308/05
24.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, kao predsednika veća, Gorana Čavline, Baće Cvetkovića, Nevenke Važić i Slobodana Rašića, kao članova veća i savetnika Biljane Milosavljević, kao zapisničara u krivičnom postupku protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje i držanje municije iz člana 33. stav 2. u vezi sa stavom 1. Zakona o oružju i municiji RS, rešavajući o žalbi Okružnog javnog tužioca u Jagodini, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Jagodini br. K. 136/04 od 25.11.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, dana 24.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Jagodini, a presuda Okružnog suda u Jagodini K br. 136/04 od 25.11.2004. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Jagodini optuženi AA, na osnovu člana 355. tačke 3. ZKP, oslobođen je od optužbe da je izvršio krivično delo neovlašćenog nabavljanja i držanja municije iz člana 33. stav 2. u vezi sa stavom 1. Zakona o oružju i municiji R S, te je odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava sredstava.

Protiv te presude blagovremeno je izjavio žalbu Okružni javni tužilac u Jagodini, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Optuženi AA podneo je odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca, sa predlogom da Vrhovni sud žalbu Okružnog javnog tužioca odbije kao neosnovanu, a pobijanu presudu potvrdi. U odgovoru je zahtevano da o sednici veća Vrhovnog suda budu obavešteni optuženi i njegov branilac.

Republički javni tužilac Srbije u svom pismenom podnesku Ktž. br. 434/05 od 22. 04. 2005. godine, predložio je da Vrhovni sud uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca u Jagodini, pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca Srbije, a u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, na istoj razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u izjavljenoj žalbi, odgovora na žalbu i mišljenja Republičkog javnog tužio Srbije našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, koje se u smislu člana 380. stav 1. tač. 1. i 2. ZKP, ispituju po službenoj dužnosti.

Po oceni Vrhovnog suda neosnovani su žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer je izreka presude razumljiva i neprotivrečna razlozima, u obrazloženju presude o svim odlučnim činjenicama dati su dovoljni i pravilni razlozi koji ne sadrže bilo kakve protivrečnosti, međusobne u odnosu na izreku, kao i u odnosu na stanje u spisima predmeta, a odbrana optuženog detaljno je cenjena, pojedinačno, i u odnosu na ostale izvedene dokaze. U suštini se vezano za ovaj žalbeni osnov, izjavljenom žalbom Okružnog javnog tužioca pobija pravilnost činjeničnih zaključaka prvostepenog suda, što spada u žalbeni osnov, nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje.

Pored toga Vrhovni sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud u pobijanoj presudi zaključio da nije dokazano da je optuženi učinio delo za koje je optužen i shodno članu 355. tačka 3. ZKP, optuženog oslobodio od optužbe za to delo.

Pravilnost takvog zaključka prvostepenog suda proizilazi iz činjenica da je optuženi od početka postupka osporavao da mu je bilo poznato ko je spornu municiju ostavio u pomoćnoj kući u kojoj inače oružje drži i njegov otac, a pored toga optuženi je odmah pred radnicima SUP-a po saznanju za municiju pozvao telefonom ne samo svog oca da proveri da li je municija njegova, već i svog ujaka BB oficira vojske SCG koji mu je potvrdio da je municija njegova, što je kao svedok BB potvrdio i na sudu, kojom prilikom je detaljno objasnio gde je - u kom delu regala municiju ostavio, da je regal ponovo zaključao te da tada optuženi AA nije bio kod kuće.

Navedene činjenice uz sve ostale prvostepeni sud je detaljno analizirao i na strani 5 obrazloženja pobijane presude dao vrlo detaljne i jasne razloge za svoj zaključak zbog čega nalazi da se iz izvedenih dokaza ne može zaključiti da je optuženi AA znao da se u kući gde živi, odnosno u pomoćnom objektu nalazi predmetna municija. Kako se radi o krivičnom delu iz člana 33. Zakona o oružju i municiji za čije izvršenje je nužno da je izvršilac bilo koje od inkriminisanih radnji propisanih tom zakonskom odredbom učinio sa direktnim umišljajem, a iz izloženog ne proizilazi mogućnost za siguran zaključak da je optuženi neovlašćeno držao navedeno oružje i municiju sa direktnim umišljajem. To je shodno svemu tome usledio pravilan zaključak prvostepenog suda, da nema dokaza da je optuženi počinio krivično delo koje mu se predmetnom optužnicom stavlja na teret.

Navedeni zaključci prvostepenog suda nisu dovedeni u pitanje žalbom Okružnog javnog tužioca, pa je ista ocenjena kao neosnovana.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Biljana Milosavljević, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost opravka

MĐ